

Sibéal Pounder

ROCADĂ VRĂJITOARELOR

Ilustrații de Laura Ellen Anderson

Traducere din limba engleză de Lili Danișescu

Orasul
Stropilor

Lacurile

Orasul
de Argint

CASA TEIOR

Torturi, Placinte
si Mai Bun De Atat
Nu Casesti

TAVERNA PESCARUSUL
SI CARTOFUL

RITZY CITY

Gara si Pasa

Magazinul

MAGAZINUL

PAPUSILE
DISPERATE

DOCURILE

TINUTUL CHIUVEȚĂRIEI

GOLFULETELE

DRUMUL
VĂLURII
Safenilor de
Strada Comorilor
Scuturii

VĂRFUL
PERLEI

ȘCOALA DE PE
VĂRFUL PERLEI

Restaurantul
„Mica Frunză”

PĂDUREA

STUDIOURILE
DE PRODUCȚIE
BROLYWOOD

LOCUL ÎN CARE
A ATERIZAT PRIMA
VAZITOARE ÎN TINUTUL
CHIUVETĂRIEI

PARCUL CU RULOTELE ZĂNELOR

PREV

TURNURILE

Insulele Cazanelor
Plaja
Bubble
Vechea
Fabrica
de Cazane

Insulele Cazanelor

— Nu-mi place deloc aici! țipă Fluffanora, dând din picior și aruncându-și cât colo de-a curmezișul camerei pantoful deosebit de strălucitor.

— Broașteeee! scoase un geamăt Tiga, când pantoful o lovi în plină față.

Erau pe Insulele Cazanelor de două săptămâni încheiate și Fluffanora își tot azvârlea pantofii încă de când sosiseră.

Insulele Cazanelor erau locul în care familia Brew își petrecea verile. Fuseseră cândva adăpost pentru toate fabricile de cazane, dar, de când vrăjitoarele încetaseră să mai folosească așa ceva, poate doar cât să-și depoziteze pantofii și să arunce cu ele după spărgătorii de case, fabricile se închiseseră. Doamna Brew cumpărase cea mai mare fabrică de cazane – Cazanele Încrețite; erau cele mai bune și le puteai deosebi dintr-o mie, pentru că aveau

tortite încrețite. O mulțime de vrăjitoare se plânseră că pliul făcea imposibil să-l apuci cum trebuie și că multe vărsaseră puținile și se arseseră pe picioare, dar Tina Gloop, proprietăreasa Cazanelor Încrețite, le răspunsese că de vină erau doar mâinile care le tremurau.

Când Cazanele Încrețite s-au închis, doamna Brew a transformat fabrica într-o casă de vară imensă. O mână de alte câteva vrăjitoare din Ritzy City au citit despre acest lucru în *Broscoiul râios* și au copiat-o, astfel că insulele vecine au fost și ele reamenajate. Apele mocirloase au fost curățate și Plaja Bubble, deținută de Berta Bubble, s-a acoperit în scurt timp de case de vacanță și de mici cluburi drăguțe, printre care și două dintre cele mai populare, „Cabana cu Narghilea”, care avea succes la familia Brew și la alte vrăjitoare din Ritzy City, și Taverna „Necaz și Trudă”, frecventată de vrăjitoarele rele și de familiile de pe Vârful Perlei.

Tiga și Fluffanora aruncaseră o privire în „Necaz și Trudă” chiar în prima zi în care sosiseră, doar ca să dea de o gașcă de vrăjitoare care se bâțâiau în mijlocul sălii pe o melodie total nasoală numită „Vreau să-i blestem pe toți ai tăi”, cântată de Șobolancele

Argintii, o formație descrisă de Fluffanora ca fiind „complet mizerabilă”. Se pare că era formația preferată a lui Aggie Hoof. Fluffanora îi arătă Tigăi o poză – erau trei membre, toate îmbrăcate în tutu-uri și având niște ghete negre butucănoase, iar din vârful părăriiilor le ieșeau urechiușe de șobolan, iar fețele le erau pictate în argintiu.

„Cabana cu Narghilea” era de departe mai bună, iar în plus servea și băuturi Clutterbucks.

— Tiga, ai pățit ceva la cap? slobozi un strigăt doamna Brew și se repezi într-o fugă la ea.

— Am lovit-o din greșală cu șapte pantofi în ultimele două zile, începând Fluffanora.

— *Nouă*, o corectă Tiga printre dinții încleștați.

— Dar e bine, dădu Fluffanora din umeri. Are un cap tare.

— Fluffanora! o repezi doamna Brew. Te-ai purtat îngrozitor!

— Atunci lasă-mă să mă duc înapoi în Ritzy! strigă Fluffanora la rândul ei.

Era lucru bine cunoscut în Ținutul Chiuvetăriei că Fluffanora nu era mare fan al Insulelor Cazanelor. Toată lumea știa, deoarece *Broscoiul râios* publicase o dată un articol intitulat „Fluffanora nu este fan al

Insulelor Cazanelor”. În articol erau descrise în amănunt diversele încercări ale Fluffanorei de-a lungul anilor de a se sustrage vacanțelor petrecute acolo. O dată ceruse să i se livreze pe Plaja Bubble zece mii de pisici și, când acestea au sosit, a început să alerge ca nebuna țipând: NUUU, NU SE POATEEEEE, INVAZIA PISICILOR! FUGIȚI, SALVAȚI-VĂ! Ori, altă dată, a plătit-o pe bătrâna vrăjitoare cu căruciorul cu pălării urâte să se plimbe de-a lungul plajei și să strige: VERITABILE PĂLĂRII CE AU RĂMAS BLOCATE PE CONDUCTE! VERITABILE PĂLĂRII CE AU RĂMAS BLOCATE PE CONDUCTE!, ca să enerveze pe toată lumea. Ba chiar o dată a avut o tentativă de a readuce cazanele în trend, sperând că, dacă ele vor avea din nou căutare, fabricile de cazane ar fi trebuit redeschise.

Niciuna dintre respectivele încercări nu funcționase. Mai ales cea cu pisicile. Cele mai multe dintre vrăjitoare erau foarte fericite să aibă o invazie de pisici; pur și simplu nu se mai săturau de ele.

Spre deosebire de Fluffanora, Tiga adora Insulele Cazanelor. Erau atâtea lucruri amuzante de făcut – cum ar fi *negeling* (aproape la fel ca *snorkelling*, numai că, în loc de tubul cu oxigen și mască, îți creai

cu o vrajă negi uriași care să-ți acopere toată fața, ca să poți respira sub apă). Tiga petrecuse ore întregi explorând peșterile grozave și drumurile submarine de sub Plaja Bubble. Ciudățenia era că nu trăia acolo nici măcar un pește, ci numai o mulțime de broaște, îmbrăcate în diferite ținute – una avea o rochie cu dungii, iar alta purta o tocă. Printre toate a reușit totuși să distingă o broască costumată în pește, care stătea bine mersi pe un bolovan și sorbea dintr-o cochilie, iar alături de ea era una costumată în sirenă.

Doamna Brew îi explică Tigăi că nu avea să găsească niciodată vreun pește în vecinătatea Insulelor Cazanelor. Toți dimpreună decisese să înoate de acolo până în nordul Ținutului Chiuvetăriei, în zona golfuluțelor, fiindcă le găseau pe broaște total nesuferite.

— VĂ ROG, putem să mergem acasă? Vreau să merg la Clutterbucks, le imploră Fluffanora.

Doamna Brew dădu din cap că nu.

— Clutterbucks poți să bei și la „Cabana cu Narghilea”. Ca să te întorci ai nevoie de un motiv mult mai bun.

N-aveau cele trei nici cea mai mică idee că afară, în cutia poștală în formă de cazan, se odihnea o scrisorică ce conținea un motiv foarte, foarte bun să se întoarcă...

